

Et andet punkt, som man bør overveje, er forholdet til den danske udviklingsbistand. Vi er opmærksomme på, at der er sket nogle skift i udviklingsbistanden de senere år, hvor man bl.a. er gået væk fra at give støtte i form af lån og i stedet for giver den som direkte støtte. Det er for så vidt positivt, men der er jo stadig væk nogle problemer i forhold til, at en stor del af den danske udviklingsbistand bliver givet som støtte til projekter, som i vid udstrækning er støtte til danske virksomheders ekspansion i udviklingslandene, hvor den altså kun i meget ringe udstrækning bliver brugt til at udvikle lokale ressourcer.

Og det er grundlæggende, at hvis det her skal have nogen fremtid, må man gå efter at udvikle lokale ressourcer, som er bæredygtige, som kan skabe nogle bæredygtige lokale miljøer og produktioner, der kan klare sig – også efter at den danske virksomhed ligesom har trukket det hjem, som den syntes den kunne bruge.

Derfor synes jeg måske nok, at den rapport, der er lavet fra den danske regerings side, om, hvordan det ser ud i Danmark, er lidt for selvrosende. O.k., vi er da enige i, at der er mange ting i Danmark, som er væsentlig bedre, end det er i verden som helhed, men den form for selvros, hvor man går ind og siger, at vi er de gode, og I skal bare gøre ligesom os, mener vi er et forkert signal, som for ret mange landes vedkommende ofte vil være helt umuligt at omsætte til praksis – også selv om de synes, det var en god idé. Derfor bør man prøve at tænke i en lidt anden retning og ikke i så høj grad på gør ligesom os-ideen.

Den vestlige blok har jo på mange måder formålet at sætte sig på verdenshandelen og verdensøkonomien. Vil man se på, hvordan det faktisk står til, så kan man i LO-Bladet i dag læse nogle forskellige udsagn om, hvordan verdensøkonomien er fordelt. Det er f.eks. sådan, at 20 pct. af verdens befolkning tjener 82,7 pct. af verdens samlede indkomst, at 800 mio. mennesker går sultne i seng hver dag, at en tredjedel af Jordens befolkning lever under den fattigdomsgrænse, som man snakker om i FN, at USA eksporterer for 20 mia. dollar våben til udviklingslandene hvert år – som bl.a. er en del af deres gældsproblematik – at f.eks. et fattigt land som Nigeria pr. år. pr. indbygger modtager 7 dollars i bistand. Det er bare for at nævne nogle af eksemplerne.

Hvis det er sådan, at man skal flytte rundt på så store problemstillinger, hvis det er sådan, at

man skal gå ind i og forestille sig, at man skal ændre forholdene for 800 mio. mennesker, som sulter, og hvis man skal hæve fattigdomsgrænsen eller hæve levestandarden, så en tredjedel af Jordens befolkning ikke lever under den officielle fattigdomsgrænse, så snakker vi altså ikke om små bistandsmidler eller mindre projekter, så snakker vi i realiteten om en radikal ændring af hele verdensøkonomien.

Jeg ved selvfølgelig godt, at vi ikke kan pålægge den danske regering at klare en omlægning af verdensøkonomien her ved topmødet, men jeg synes, det er vigtigt, at man har sig for øje, at det faktisk er sådan nogle forhold, vi er oppe imod, hvor hele verdensøkonomien er skruet så forkert sammen, at vi reelt har en situation, hvor den rige verden – som vi tilhører – fungerer som en imperialistisk magt over for store dele af den fattige verden. Vi har låst dem fast på en måde, så de, næsten ligeegyldigt hvad de gør, ikke kan komme ud af det.

Om den dagsorden, som ligger fra regeringen og andre partier, SF, V og K, må man sige, at der er mange positive signaler i den. Det er klart, at hvis det er sådan, at man forestillede sig, at alt det, der var deri, blev gennemført, så kan man ikke sige, at det ville være negativt for verdensudviklingen. Men der er dog nogle ting, som vi er nødt til at fremhæve, som gør, at vi ikke kan stemme for den dagsorden.

Som jeg tidligere har været inde på, er der ikke en præcis afgrænsning i forhold til det, der hedder verdenshandelen. Hvordan influerer verdenshandelen reelt på økonomien i de underudviklede lande, i udviklingslandene? Det er igen hele spørgsmålet om GATT eller WTO, som jo er med i dagsordenen; det har vi tidligere fået at vide fra fru Lotte Henriksens side. Det vil altså sige, at hele problemstillingen og spørgsmålet om, hvordan de handelsaftaler styrer økonomien, ligger implicit i dagsordenen. Det synes vi er et kritisabelt forhold, som gør, at vi i hvert fald ikke mener, vi kan stemme for den.

Der er også nogle andre ting omkring en mere præcis tidsplan eller forsøg på at opstille en mere præcis tidsplan for gældsafviklingen, som vi synes burde med i en sådan dagsorden. Jeg vil da godt lige nævne, at vi synes, det er positivt, at fru Lotte Henriksen nævnte, at hun mente, der skulle være sådan en tidsplan, og hun gav også nogle bud på nogle tidshorisonter, men vi mener, at de burde have været med i dagsordenen.